

عنوان مقاله:

تعیین سطح بهینه ی بخش دفاعی در ایران از منظر اقتصادی

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت نظامی، دوره 15، شماره 60 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

ابوالقاسم گل خندان - دانشجوی دکتری علوم اقتصادی، دانشکده علوم اقتصادی و اداری دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

مخارج دفاعی، سهم عمده ای از کل مخارج عمومی را در ایران تشکیل می دهد. بنابراین تعیین سطح بهینه ی مخارج دفاعی می تواند نقش مهمی در تخصیص بهینه امکانات مالی بخش عمومی و در نتیجه رشد اقتصادی کشور داشته باشد. در این راستا، هدف اصلی این مطالعه، بررسی اثرگذاری غیرخطی مخارج دفاعی بر روی رشد اقتصادی و تعیین سطح بهینه ی آن در ایران، طی سال های ۱۳۳۸-۱۳۹۱ است. به این منظور از الگوی رگرسیون انتقال ملایم لاجستیک (LSTR) استفاده شده است. نتایج حاصل از برآورد الگوی LSTR، ضمن تایید تاثیر غیرخطی مخارج دفاعی بر روی رشد اقتصادی، نشان داد که سهم مخارج دفاعی از تولید ناخالص داخلی در قالب یک ساختار دو رژیم با مقدار آستانه ای و بهینه ۲۱ درصد، بر روی درآمد سرانه اثر گذاشته است؛ به گونه ای که سهم مخارج دفاعی از تولید ناخالص داخلی در رژیم اول، بر درآمد سرانه در ایران تاثیر مثبت داشته، درحالی که در رژیم دوم این اثر منفی است. لذا فرضیه اثرگذاری مخارج دفاعی بر روی رشد اقتصادی به شکل U معکوس، در ایران تایید می شود

کلمات کلیدی:

مخارج دفاعی، رشد اقتصادی، ایران، الگوی رگرسیون انتقال ملایم (LSTR)، طبقه بندی JEL: O۴, H۵

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1272336>

